

INLEDNING

Församlingen i Thessalonike var en liten, kämpande församling i en fientligt ställd omvärld. Det var förföljd och kraftigt motarbetad. Det var ung församling, bara några veckor gammal. Ledarskapet var inte tränat och bibelkunskapen var inte alltid så omfattande.

Men församlingen övervann.

Berättelsen om församlingen i Thessalonike är berättelsen om den stora kraft som ändå finns i Guds församling. En kraft som har övervunnit mycket motstånd fram till nu.

Vi hämtar därför några viktiga huvudord från Paulus beskrivning av denna livskraftiga församling. För några veckor sedan såg vi på ordet omvändelse. Den största orsaken till församlingens livskraft var en ärlig och intim gemenskap med Gud.

DEN LOKALA FÖRSAMLINGEN

Det brev, det märkliga dokument, vi idag har läst en del av sändes först till en lokal liten församling i norra Grekland. Dessa ord har troende människor läst, studerat, hämtat kraft ifrån i snart 2000 år. Dessa ord har lästs i Afrika, Asien och Amerika, och i varje annan kontinent. Dessa ord har talat till enskilda kristna över hela världen, och i alla tider.

Men dessa ord är inte bara skrivna till alla troende i alla tider, de är också skrivna till en lokal liten församling i norra Grekland någon gång omkring år 50 e.Kr.

En gång låg det i händerna på en av ledarna i församlingen i Thessalonike och lästes upp för en församlad och förföljd församling för att förmedla tro, hopp och kärlek. Samma ord som vi har mött idag knyter oss liksom samman med den församlingen, liksom med Guds församling överallt och i alla tider.

Detta brev är ett uttryck för Guds omsorg om en liten lokal församling. Guds församling är en stor, världsvid verklighet. En familj bestående av människor från alla länder, kulturer och till slut av alla språkgrupper.

Men Guds församling är inte bara världsomspännande. Den är också lokal. Den får sitt uttryck i små lokala gemenskaper, för en del av det kristna livets stora utmaningar är att ge sig själv till en grupp människor. Till en ärlig och verklig gemenskap - den lokala församlingen.

Mina kära, om Gud har älskat oss så, måste också vi älska varandra... Om någon säger: "Jag älskar Gud" men hatar sin broder, då ljuger han. Ty den som inte älskar sin broder, som han har sett, kan inte älska Gud, som han inte har sett. (1 Joh 4:11, 20)

Det är klartext. Det är omöjligt att tänka sig ett sunt kristet liv utan att tänka in församlingen.

Att ge sig till Jesus är också att ge sig till en lokal kristen gemenskap.

Att ge sig till församlingen är ett sätt att ge sig själv till Jesus. På det sättet kommer det kristna livet att gestaltas och förverkligas genom en utgivande överlåtelse där vi ger våra liv till varandra, där vi förlåter och tar emot förlåtelse, där vi hjälper och där vi ta emot hjälp.

Kristen tro är inte bara en massa individuella upplevelser. Sann kristendom resulterar alltid i en överlåtelse till både Gud och till andra människor.

Detta är inte så enkelt. Att tro på församlingen som något stort och världsomspännande är inte så svårt. Det är när det blir kött och blod av våra teorier vår tro sätts på prov. När vi kommer varandra nära, människor från olika bakgrund och traditioner; olika språk och kulturer; olika läggningar och temperament, och inte minst olika ideal och olika målbilder av vad vi vill med en församling, hur våra gudstjänster borde se ut, vilka sånger vi borde sjunga eller vilka färger

vi borde ha på våra gardiner ... då blir församlingen en ytterst konkret utmaning - som sannerligen många gånger kräver beslutsamhet och överlåtelse. För att inte säga tålmod och nåd.

När vi talar om den övervinnande församlingen så talar vi inte bara om ett filosofiskt begrepp. Vi talar om någonting konkret. Församling är någonting som händer oss emellan. Likt ett äktenskap. Det är relationen mellan oss som bygger församling.

Och vi talar om lokala församlingsgemenskaper.

Paulus skriver till en lokal församling.

Gud värnar om den lokala församlingen.

Gud har en plan för den lokala församlingen.

En stor del av utmaningen i det kristna livet ligger i att ge sig till en lokal kristen gemenskap.

Inte för att du ska tro att din lokala församling är allt - det är den inte - men för att den lokala församlingen blir ett konkret sätt för dig att ge ditt gensvar till Jesus, och ett konkret vittnesbörd om Jesus för din omgivning.

Nu till det andra stora temat i Paulus kartläggning över församlingen i Thessalonike: ANDLIG KRAFT. Eller som dagens tema är formulerat: *När Anden får församlingen att glöda.*

INTE BARA ORD

"Vårt evangelium kom inte till er bara som ord utan också med kraft och helig ande...", skriver Paulus. Inte bara som ord.

"När profeterna är borta står vi där med en andlighet som pratar och pratar - men inget händer." Peter Halldorf

Inte bara ord - utan också med kraft och helig Ande.

Inte bara intellektualism - utan också handling.

Inte bara argument - utan kärlek.

Inte bara idéer och åsikter - utan gudskänedom.

DEN HELIGE ANDE OCH FÖRSAMLINGEN

Kyrkan föddes i det ögonblick den drabbades av den helige Andes liv och kraft. Också därför hade lärjungarna vandrat med Jesus, sett hans under, upplevt hans kraft, delat gemenskap... ändå hände någonting nytt den där pingstdagen: Den helige Ande kom för att **förbli** över församlingen.

Från den stunden har Guds församling kunnat lära sig att vandra i, leva i, bedja i den helige Ande. Församlingen har lärt sig att det var möjlighet att bedröva den helige Ande, genom synd, hårdhet och oförsonlighet. Församlingen har lärt sig att bedja om Andens ledning och bero av Andens kraft. Det blev helt enkelt omöjligt att tänka på församlingen utan att också tänka på den helige Ande. Ta bort den helige Ande och du har inte längre heller någon församling. Du har en organisation, en struktur, kanske en byggnad, en verksamhet - men det är inte längre någon församling. Utan den helige Ande är kyrkan likt en död kropp - allt finns där som borde vara där. Allt, utom livet. När kroppen förlorar andan dör den. När församlingen förlorar Anden dör den. Den helige Ande är förenad med församlingen. Lika förenad som livet är förenat med din kropp. Ta bort livet och din kropp har blivit någonting helt annat än den nu är.

Den helige Ande är lika förenad med sin församling som livet är med din kropp. Livet är Guds egen närvaro, därför kan ingenting någonsin ersätta den helige Andes närvaro i försam-

lingen. Läkarvetenskapen har kommit långt. Mycket kan ersättas på den mänskliga kroppen, men det finns något som aldrig kan ersättas - LIVET.

Gud har patent på livet. Livet är ett mirakel.

Den stressade församlingen i vår tid - som i sin tilltagande desperation över svikande medlemssiffror och inflytande snart gör allt för att för att synas eller höras, som i sin iver att vinna världen riskerar att förlora själen, som ofta i falsettläge talar om väckelsen som kommer, i en slags förhoppning om att Gud plötsligt ska ta över så att vi slipper gå den smärtsamma vägen till korset för att göra upp med vårt eget förytligande och vårt borttynande andliga liv - den stressade nutidsförsamlingen med andan i halsen behöver påminna sig: Gud har patent på livet!

Vi kan omstrukturera, men om Guds liv inte får drabba oss kommer all förändring bli kosmetisk och tillfällig. Gud har patent på livet.

Kanske skulle vi glömma verksamheten en stund och ta oss an tacksamheten. Kanske ligger lösningen på församlingens kris gömd i tacksamheten. Tacksamheten hos den som upptäckt att kristen tro är liv från Gud.

Kanske - om vi tog tid med tacksamheten - att det skulle lösa krampen och förlösa kraften.

Kanske att det är dags att ta glädjen på allvar.

Kanske är det den tacksamhet i de hjärtan som vet att de blivit berörda av Gud, som ska bli ljuset i fyrtornet som leder ett alltmer vilset sökande tillbaka till Gud igen.

Tacksamheten över liv från Gud. Tacksamheten över kraft bortom ord. "...inte... bara som ord utan också med kraft och helige Ande." Inte bara verksamhet - utan verklighet.

DEN HELIGE ANDES SUVERÄNITET

När vi sagt något om den helige Andes förening med sin församling behöver vi också säga någonting om den helige Andes suveränitet. Två ting behöver sägas:

1. Vi kan inte kontrollera den helige Ande.

När Simon trollkarlen i Apg 8 ville köpa sig förmågan att kontrollera Anden blev han kraftfullt förmanad att omvända sig. Försöket att kontrollera Anden är just magi. Kristen tro är ett underordnande av den helige Ande. Församlingen kontrollerar inte den helige Ande. Den helige Andes liv kan tas från kyrkan. Anden kan utsläckas. Den helige Ande följer inte våra traditioner eller liturgier. Den helige Ande kommer inte för att vi säger vissa ord eller utför vissa handlingar. Den helige Andes kraft är inte heller garanterad vissa tillsatta tjänster eller kyrkliga titlar. Den helige Ande vilar inte nödvändigtvis över den som kallar sig pastor eller profet. Den helige Andes närvaro är en konsekvens av vårt gensvar på evangeliet och på uppmaningen att låta oss uppfyllas av Ande. Den helige Ande har gjort tydligt inom vilka ramar, och med vilka förutsättningar han kommer att verka. Tydligast är det uttryckt i Jesu ord: "*Han skall förhårliga mig...*"

2. Ingen grupp kan hävda sig ha monopol på den helige Ande.

Guds Ande binder sig inte till någon kyrka, till någon rörelse, eller till något samfund. Den helige Ande bekänner sig till människors längtan att förhårliga Jesus. Utan denna längtan kommer vi inte heller att äga vare sig andligt liv eller andlig kraft.

AVSLUTNING

Församlingen i Thessalonike kände kraften, men inte bara kraften utan också den Gud som gav kraft att övervinna.

Utan den helige Ande tystnar församlingen.

Utan den helige Ande har församlingen inget att säga.

Utan den helige Ande finns inte församlingen.

Därför har den samlade kyrkan, över hela jorden och i alla tider, lär sig att be en livsnödvändig bön: - *Kom helig Ande!*

"För att dölja vår kraftlöshet tar vi hjälp av marknadsföring och management. Kristna ledare överöses med böcker och konferenser för att utveckla sina ledaregenskaper, sin initiativförmåga och för att få sina församlingar att växa. Inget av detta är nödvändigtvis fel, faktum är att det nästan alltid resulterar i någon form av tillväxt, men vi undviker den verkliga frågan: var är Gud?" (Brian H. Edwards)

I min hand håller jag en glödlampa. Den är kall och mörk och ser mycket enkel ut - till dess kraft går igenom den lilla tråden och får den att glöda. Kraften får tråden att glöda och plötsligt blir lampan någonting annat än en tom glasbehållare. Den blir en ljusspridare som jagar bort mörker.

Så är det när Anden får församlingen att glöda. Utan Guds Ande är församlingen mörk och kall, men när kraften går igenom enkla människor och de börjar glöda blir församlingen en ljusspridare, något varm och lysande, något som förjagar mörker och förmedlar hopp.

Det var det som skedde i Thessalonike.

Det behöver ske igen.

Jag ser många stora behov i svensk kristenhet, i vår församling och i mitt eget liv, men jag ser inget större behov än ett nytt möte med den helige Ande. Låt oss be.